

۱۹۱۴

دانشگاه ملی ایران

دانشکده علوم - مرکز تحقیقات زیست شناسی

پایان نامه برای دریافت درجه فوق لیسانس

زیست شناسی

موضوع

مطالعه سی و چهارمورد پروتئین مونوکلونال

براهنمائی استادان محترم

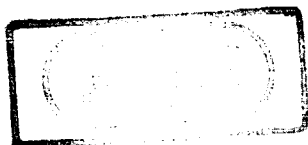
دکتر ابوالقاسم امین - دکتر خسرو شامبو

نگارش

زهرا الملوك مصفا

سال تحصیلی

۱۳۵۴-۵۵

۱۹۱۴

فهرست مطالب

شماره صفحه	
۱	مقدمه
۵	روش کار
۵	۱- تعیین مقدار پروتئین های سرم
۵	۲- الکتروفورز استات سلولز
۵	۳- ایمونوالکتروفورز
۶	۴- اندازه گیری مقدار ایمونوگلوبولینها
۷	۵- آزمایش <i>Outcherlony</i>
۷	۶- ایمونوسلکشن
۹	نکات و ملاحظات که در ایمونوالکتروفورز سرم بیمارای مونوکلونال باید در نظر داشت
۱۲	اطلاعات بالینی و مشخصات بیماران مونوکلونال
۱۷	تقسیم بندی موارد مونوکلونال

سپاسگـزاری :

این مطالعه از مهرماه ۱۳۵۱ تا آبانماه ۱۳۵۴ در مرکز تحقیقات زیست‌شناسی دانشگاه ملی ایران انجام گرفته است و در تمام مدت مطالعه بیمارستان های دانشگاه (جرجانی - سعادت آباد - فرحناز لقمان الدوله ادهم) از طریق فرستادن سرم ما را یاری کرده اند . ریاست مرکز تحقیقات زیست‌شناسی آقای دکتر ابوالقاسم امین در تمام مدت مطالعه بهترین مشوق و راهنمای اینجانب بوده اند ، صمیمانه از ایشان سپاسگزارم و مراتب امتنان و تشکر خود را بحضور آقای دکتر خسرو شاملو که همواره از راهنمایی ها و کمکهای ذیقیمتشان برخوردار بوده ام تقدیم مینمایم . از همکار گرامی ، خانم عفت الملوك نمکی که در تهیه این رساله اینجاناسب رایاری کرده اند سپاسگزارم . از آقای غلامعلی نعیمی تکنیسین مرکز تحقیقات که سهم بسزائی در انجام این مطالعه داشته اند تشکر مینمایم . از مسئولان بیمارستان های دانشگاه بویژه آقای دکتر ابوالحسن زوار که در تهیه سرم و شرح حال بیماران با اینجانب همکاری کرده اند بسیار سپاسگزارم .

بقیه

۱۸	Primary malignant	گروه اول
۱۹		الف - میلوم مولتیپل
۳۰		ب - ماکروگلوبولینمیای والدن اشتروم
۳۱		ج - بیماری زنجیره سنگین
۳۳		د - موارد بد خیمی که همراه با نشوونمایی سلولهای دیگر سازنده خون است.
۳۵	Secondary malignanat or benign	گروه سوم
۳۵		ج - آلودگیهای مزمن و بیماریهای عفونی
۳۵		د - سپروز کبدی
۳۷		بحث و نتیجه
۴۱		جدول
۴۵	Abstract	خلاصه بزبان انگلیسی
۴۸	Refrences	مراجع

از گروه دوم و موارد الف و ب از گروه سوم بعلت عدم برخورد زکری نشده است .

مقدمه :

پروتئین های مونوکلونال یا پاراپروتئین ها *Paraproteins* ایمونوگلوبولین هائی هستند که بتوسط يك كلن خاص از سلول های سازنده ایمونوگلوبولین ها ساخته میشوند و بنابراین اصطلاح پاراپروتئین برای تمام مواقعی که در سرم خون ایمونوگلوبولین مونوکلونال بوجود میاید بکار برده میشود . وجود پروتئین مونوکلونال بمقدار زیاد وقابل توجه نشان دهنده افزایش تعداد پلاسما سلهای كلن مربوطه میباشد در نتیجه پروتئین های مونوکلونال ملكولهای هموزن هستند که در دیاگرام الکتروفورز بصورت يك نوار مشخص و متراکم در منطقه گاما و بتدریج در منطقه بتا دیده میشوند . پروتئین مونوکلونال ممکن است يك ایمونوگلوبولین کامل و یا قسمتی از ملكول ایمونوگلوبولین باشد . پروتئین های مونوکلونال اولین بار در بیماری میلوم و ماکروگلوبولینمیای والدن اشتروم *Walden Ström-Macro globulinemia* مورد مطالعه قرار گرفته اند زیرا که در موارد فوق پروتئین مونوکلونال بمقدار قابل توجهی در سرم خون دیده میشود . در سالهای اخیر بسبب توسعه و پیشرفت بسیار زیاد در امر تجزیه پروتئینهای سرم در تعداد زیادی از بیماریها پروتئین مونوکلونال دیده شده است که با مطالعات بیشتر هر روز به موارد بیشتری برخورد میشود . بطور مثال

در لنفوم بد خیم *Malignant Lymphoma* (1) ایپیتلیوما *Epithelioma* (2)

بیماری کلاژن (2) *Collagen diseases*، بیماریهای کبدی (3) *Liver Diseases*

سارکوما (4) *Sarcoma* و آلودگیهای مزمن (5) پروتئین مونوکلونال در سرم

خون دیده میشود. بنظر میرسد که در موارد فوق تولید پروتئین مونوکلونال از

عوارض ثانویه بیماری میباشد.

در سال ۱۹۶۱ والدن اشتروم (6) با مطالعه بر روی تعداد سرم طبیعی

نشان داد که پروتئین مونوکلونال در سرم افراد سالم نیز دیده میشود و پس

از مطالعات کلینیکی و پاراکلینیکی اصطلاحات زیر را در مورد وجود پروتئینهای

مونوکلونال در موارد غیر میلومی بکاربرد:

1. *Benign hyperglobulinemia*
2. *Essential* " " "
3. *Monoclonal* " " "
4. *Non-macromolecolar* " "

همچنین اصطلاحات:

1. *Idiopathic*
2. *Symptompoor*
3. *Cryptogenetic*
4. *Lanthetic*
5. *Non myelomatous*
6. *Rudimentary*

در مورد پروتئینهای مونوکلونال که در موارد غیر میلومی وجود دارد بکار برده میشود.

همانطور که ذکر شد در بعضی موارد پروتئین مونوکلونال بصورت یک پدیده

ثانوی (خوش خیم ثانویه) و در مواردی دیگر بطور طبیعی (خوش خیم اولیه)
 در خون دیده میشود . در د و گروه فوق کلتیهای سازنده ایمونوگلوبولین خود کاری
 کمتری از خود نشان میدهند . علت ترشح ایمونوگلوبولین را نامعلوم و یا بر اثر
 عوامل ژنتیکی (بخصوص در مورد خوش خیم اولیه) فرض میکنند ولی در مورد
 خوش خیم ثانویه تحریک شدید و مداوم سلولهای سازنده ایمونوگلوبولین را علت
 اصلی میدانند . در موارد فوق حالت خوش خیمی ممکن است موقتی بوده و پس از آن
 به حالت بد خیم شود و یا عبارت دیگر به موازات این تغییر حالت سلولهای
 سازنده ایمونوگلوبولین خود کاری بیشتری کسب میکنند . بنابراین در موارد بد خیم
 سلولهای مربوطه دارای خود کاری کامل هستند .

در طی سه سال گذشته ۵۶۰ سرم از طریق بیمارستانهای دانشگاه ملی ایران
 برای الکتروفورز و تعیین مقدار پروتئینهای سرم مورد آزمایش قرار گرفته اند و در مواردی
 که پروتئین مونوکلونال برخورد شده است مقدار بیشتری سرم تهیه و مورد مطالعه
 بیشتری قرار گرفته است . آزمایشات مختلف بمنظور تعیین نوع زنجیره سنگین
 و سبک انجام شده است و نیز در بعضی موارد مقدار ایمونوگلوبولین ها تعیین شده
 است . در تمام مدت مطالعه با مراکز تحقیقاتی دنیا همکاری وجود داشته است .

Dr. Henry G. Kunkel
 The Rockefeller University
 New York, N.Y. 10021

Dr. F. Skvaril
 Universitat Bern
 Institut Fur Klinisch-Experimentelle
 Tumorforschung
 Tiefenauospital

گروههای فرعی و فاکتور Gm در مورد تعدادی از بیماران معلوم به توسط مراکز فوق تعیین شده است و در مواردی که به سرمهای جالب برخورد شده برای اطمینان از نظرات و تجربیات سرمها به مراکز فوق فرستاده شده است. و در پایان تلاش برای این بوده که با در نظر گرفتن اطلاعات بالینی که از بیماران در دست است موارد مونوکلونال در یک طبقه بندی صحیح قرار گیرند . لازم بتذکر است که در تقسیم بندی فقط مواردی که در طی مطالعه با آنها برخورد شده مورد بررسی قرار گرفته است و از موارد خوش خیم اولیه و خوش خیم ثانویه (بفریزد و مورد) ذکری نشده است .

*****

روش کار:

سرما با استفاده از روشهای زیر از چند نقطه نظر مورد مطالعه قرار گرفته اند :

۱- تعیین مقدار پروتئین تام: مقدار پروتئین سرم به روش میکروکجلدال (7) و

اسپکتروتری (بیوره) (8) تعیین شده است .

۲- الکتروفورز استات سلولز بمنظور تعیین مقادیر البومین و گلوبولین ها (9)

بافر الکتروفورز ، بافر باربیتال (اسید باربیتوریک ، باربیتال سدیم) با $pH=8.6$

و قدرت یونی ۵٪ بوده ، زمان الکتروفورز ۲۰ تا ۲۵ دقیقه و رنگ آمیزی بتوسط رنگ

$Ponceau-S$ بعدت ۱۵ دقیقه انجام گرفته است . کاغذ استات سلولز بتوسط اسید

استیک و استات اتیل به نسبت ۷۰ و ۳۰ شفاف شده است . الکتروفروگرام بتوسط

دستگاه رکورد رسم و درصد آلبومین و گلوبولین ها تعیین شده و در دست داشتن

مقدار کل پروتئین مقادیر مطلق آلبومین $\alpha_1, \alpha_2, \beta, \gamma$ و گاماگلوبولین تعیین شده

است .

۳- ایمونوالکتروفورز *Immunoelectrophoresis*: این تکنیک اولین بار توسط

Grabar و *Williams* در سال ۱۹۵۳ در انستیتو پاستور (10) پیشنهاد شد

و بعد ها توسط *Schaidagar* (11) بصورت میکرومتد تغییراتی پیدا کرده

است و امروزه یک روش مطمئن و دقیق برای مطالعه کیفی پروتئین های سرم است .

ایمونوالکتروفورز در مرحله صورت میگیرد :

۱- الکتروفورز ساده بر روی ژل آگار و یا آگارز

۲- اضافه کردن آنتی سرم به شیار بین دو محل نمونه گذاری و در طول حرکت

الکتروفورتیک .

برای تهیه لام آگار ۲/۵ میلی لیتر آگار حل شده را در سطح لام بطور یکنواخت

ریخته تا لایه نازک بقطر یک میلی متر ایجاد شود . الکتروفورز بمدت یکساعت انجام

گرفته و بعد از این مدت لام ها در اتاقک مرطوب برای ظهور هلال های رسوبی بمدت

۱۶ تا ۲۴ ساعت قرار گرفته اند . شستشوی لامها بمدت ۴ ساعت در فسفات بافر

سالمین ($PBS \text{ pH } 8.2$) صورت گرفته و سپس لامها بکمک کاغذ واتو ۸۰ درجه

خشک و وارنگ $Ponceau-S$ بمدت ۱۵ دقیقه رنگ آمیزی شده اند . از آنتی سرم

طبیعی انسان $Anti-NHS$ و آنتی سرم اختصاصی $Anti-L, K, IgG, IgA, IgM$

استفاده شده است (بدین معنی اختصاصی که آنتی کور بر ضد شاخصهای آنتی-

ژنیک مشترک آنها از راه ایمونواسرپشن $Immunoabsorbtion$ گرفته شده است) .

۴- $Single \text{ Radial } Immunodiffusion$:

این تکنیک برای تعیین مقادیر پروتئین های سرم بخصوص ایمونوگلوبولین ها

بکار میرود و اولین بار توسط $Rowe$ و $Fahey$ پیشنهاد (12) و بعد ها توسط

Hermans ، *Carbonara* ، *Mancini* تفسیراتی پیدا کرده است (13)

برای تعیین مقدار IgG, IgA, IgM سرم بیماران مونوکلونال از این روش استفاده شده است . بدین ترتیب که آنتی سرم اختصا صی به ژل آگار در درجه حرارت ۰ . ۵ درجه اضافه و ژل را بروی پلیت ریخته و بعد از انعقاد ژل نمونه گذاری در سوراخهایی به قطر ۲ میلی متر انجام گرفته است . بعد از ۱۶ ساعت دایری تشکیل شده و با استفاده از سه استاندارد مختلف با غلظتهای متفاوت و قطر دایر مربوط به استاندارد ها ، منحنی استاندارد ها بر روی کاغذ لگاریتمی رسم و در دست داشتن قطر سرم مجهول بکمک منحنی مقدار تعیین شده است .

۵- *Double Immunodiffusion* : این تکنیک برای اولین بار توسط

Ouchterlony (14) برای نشان دادن ارتباط آنتی ژنیکی بین آنتی ژن و

آنتی کور در ژل آگار مورد استفاده قرار گرفته است . از این تکنیک برای نشان دادن

پروتئین بنس جونس (*Bence-Jones*) در ادرار بیماران میلومی و ارتباط آنتی ژنیکی

بین پروتئینهای مختلف استفاده شده است . برای تهیه ژل آگار از حل آگار

۱ / ۵ درصد در تامپون فسفات ($pH 7.2$) استفاده شده است .

۶- *Immunoselection* : برای ایمونوسلکشن از متد *J. Radl*

(15-16) استفاده شده است . این متد برای تعیین نوع زنجیره سبک ایمونوگلوبولین

ها و نیز برای نشان دادن زنجیره سنگین آزاد در سرم افراد مبتلا به لنفوم روده باریک

بکاررفته است . این مدت در دو مرحله صورت گرفته است :

مرحله الکتروفورز روی ژل آگاری که بآن آنتی سرم اضافه شده است .

مرحله دوم بازکردن شیار و اضافه کردن آنتی سرم نوع دیگر .

الف - برای نشان دادن نوع زنجیره *میسنیک ایمونوگلوبولین* ها :

۱- استفاده از *(K-Sp) K-Selection-Plate*

به ۲/۵ میلی لیتر آگار حل شده در تامبون با pH 8.6 ، $\mu 0/025$

درجه حرارت ۵۰ درجه سانتیگراد (۰/۰۲۵ میلی لیتر آنتی سرم تیپ (K)

افزوده شده است . بعد از پایان الکتروفورز (۲-۳ ساعت) به شیار وسط آنتی سرم

(L) اضافه شده است و بعد از ۱۶ ساعت نتیجه بررسی شده است .

در طول مدت الکتروفورز تمام ایمونوگلوبولین ها با زنجیره (K) راسب خواهند

شد و اگر ایمونوگلوبولین با زنجیره (L) موجود باشد بعد از اضافه کردن آنتی سرم

تیپ (L) یک باندرسهی تشکیل خواهد شد .

(L-Sp) L-Selection Plate

۲-

عکس حالت فوق انجام میگیرد یعنی آنتی سرم تیپ (L) به آگار افزوده و بعد از

الکتروفورز آنتی سرم تیپ (K) به شیار وسط اضافه شده است . اگر باندرسهی

تشکیل شود زنجیره سبک از تیپ (K) خواهد بود .

ب- برای نشان دادن زنجیره سنگین آزاد *(K+L-Sp) K+L-Selection plate* به ۲/۵ میلی لیتر آگار با مشخصات ذکر شده در بالا ۲۵ هزارم میلی لیتر *Anti-k + L* افزوده شده پس از پایان الکتروفورز ۲-۳ ساعت به شیار وسط آنتی آلفا (*Anti Alfa*) اختصاص اضافه شده و بعد از ۱۶ ساعت نتیجه بررسی شده است. در طول مدت الکتروفورز تمام ایمونوگلوبولین های کامل با هر دو تیپ زنجیره سبک (*K*) و (*L*) راسب خواهند شد و بعد از اضافه کردن آنتی آلفا (*Anti Alfa*) به شیار وسط زنجیره آلفای آزاد یک بند رسی ایجاد خواهد کرد.

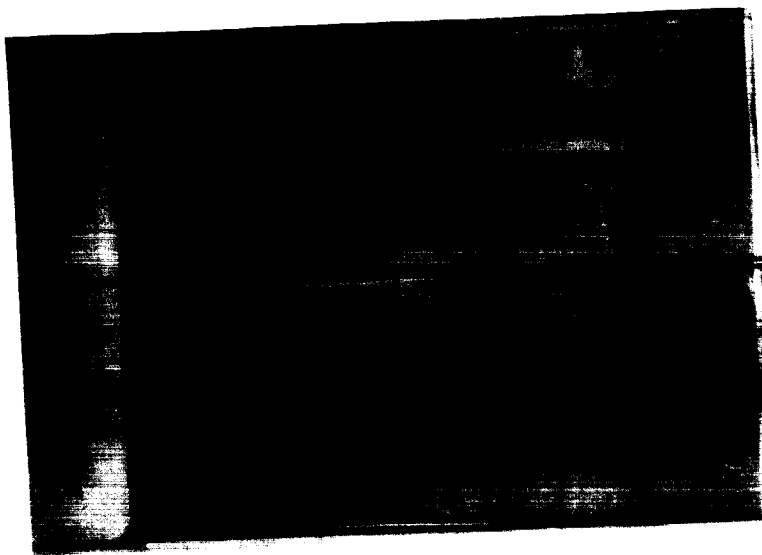
نکات و ملاحظات که در ایمونوالکتروفورز سرم بیماران مونوکلونال باید در نظر داشت:

در آزمایشات ایمونوالکتروفورز نسبت بین آنتی ژن و آنتی سرم، محل نمونه گذاری، محل شیار و فاصله آن تا نقاط نمونه گذاری بسیار مهم است. در بعضی از موارد با اینکه تمام شرایط فوق مهیا است باز هم نتایج مطلوب بدست نیاید زیرا در فاصله زمانی معین یک هلال ظاهر و بعد از این رفته و هلال دیگری ظاهر خواهد شد. در این مورد محققین توصیه میکنند که در ساعات مختلف از ایمونوالکتروفروگرام عکس برداری شده تا نتایج بطور کامل ثبت گردد. نسبت بین آنتی ژن

وآنتی سرم در آزمایشات ایمنوالکتروفورز بسیار حائز اهمیت است . در بسیاری موارد بعلت ضعیف بودن آنتی سرم و زیاد بودن آنتی ژن بند رسوبی تشکیل شده بر اثر کیفیت *Parazone* درزیادی آنتی ژن حل و در نتیجه نزدیک به شیار دخول آنتی سرم قرار خواهد گرفت و اگر مقدار آنتی سرم زیاد و آنتی ژن ضعیف باشد بند رسوبی از شیار وسط دور خواهد شد و بعلت کیفیت *Postzone* بند درزیادی آنتی سرم حل خواهد شد و تشخیص پروتئین مونوکلونال بسیار مشکل خواهد شد .

شکل ۱- ایمنوالکتروفورز یک بیمار میلومی متعلق به کلاس *IgG* راشسان میدهد . شماره یک وقتی است که یک آنتی سرم ضعیف بکار رفته و بعلت زیاد بودن *IgG* میلومی بند رسوبی تشکیل شده درزیادی *IgG* حل و نامشخص بنظر میرسد . شماره دو همان سرم و آنتی سرم است و فقط مقدار کمی *Anti-IgG* قوی به آنتی سرم اضافه شده است و همانطور که مشخص است بند میلومی بسیار واضح

دیده میشود .

شکل ۱

برای آزمایشات ایمنوالکتروفورز از آگار و آگاروز میتوان استفاده کرد . ولی
 در مطالعات بر روی ایمنوگلوبولینها آگاروز بر آگار ارجحیت دارد زیرا کیفیت
 الکتروانداسمز هنگامیکه آگاروز بکار میریم کمتر است و در نتیجه بند های ایمنوگلوبولین
 ها بسیار واضح تر خواهد بود . تصویر زیر ایمنوالکتروفورز بر روی آگار و آگاروز را نشان
 میدهد و همانطور که مشخص است در ایمنوالکتروفورز روی آگاروز بند های رسوبی
 IgG , IgA , IgM کاملاً مشخص هستند . مادرمواردیکه آگاروز را اختیار داشته ایم
 از آگاروز در موارد عدم دسترسی از آگار استفاده کرده ایم .

